वायोर् विस्फूर्जितेन (sic cum ed. Calc. legendum). — विस्फूर्जथु *m. id.* RAGH. 13.12.: महोर्मिविस्फूर्जथु·

स्म 1) *explet.* IN. 1.23. — *Tempus praesens hâc particulâ saepe Praeteriti accipit significationem.* IN. 2.28. N. 1. 12. 2) pro स्मस् sumus (v. gr. 299. annot.). IN. 5.42.

स्मर *m.* (r. स्मृ s. अ) amor. HIT. 39.20.

स्मि 1. *P. A.* ridere, subridere. MAH. 3.952.: न तात हृष्यामि नच स्मयामि; IN. 82.26.: स्मयन् इव; MAH. 1.2009.: उवाच स्मयमाने ’व· — *C. acc.* ridere aliquid. MAH. 3.951.: भवान् इदङ् किं स्मयती ’व· — स्मित *n.* risus. IN. 4.15. (Lett. *smee-t* ridere, slav. *smje ja-ti* id., germ. vet. *smilentêr* subridens, cujus *l* fortasse e *j* (v. यकृत्), ita ut *smil* respondeat scrto स्मय् formarum *gunâ* auctarum, ut स्मयामि, स्मयसि etc., debilitato *a* in *i*; angl. *smile*; hib. *smigeadh* «a smile» cum *g* pro य्, ita ut *smig* = स्मय्, debilitato *a* in *i*; *magadh* «mocking, jeering, scoffing», abjecto *s*, *magamhuil* «jeering, scoffing» = स्मयमान; gr. *μειδάω* adjecto *δ*; lat. *miror* (v. praef. वि) adjecto *r*, quod fortasse e *d*; fortasse *rideo* e *sideo*, vel e *mideo*, mutatis liquidis *m* et *r*, v. gr. comp. 20.)

c. अभि *i. q. simpl.* MAH. 3.8732.: अभिस्मयन्तः subridentes.

c. उत् *id.* MAH. 3.14969.: उत्स्मयन्तः subridentes.

c. वि 1) *i. q. simpl.* MAH. 2.1818.: उवाच सहदेवस् तु मां, विस्मयन् इव· 2) obstupescere, obstupefieri. MAH. 1.7214.: न विस्मयन्तः; 3.11447.: सर्वे विसिस्मियुः; 1.7078.: तत् प्रेक्ष्य कर्म ... विसिस्मये· *ATM. c. instr.* obstupefieri *aliquâ re.* MAH. 4.861.: कीचकस्य तु घातेन ... व्यस्मयन्त पृथग्जनाः· RAGH. 15.68. — विस्मित obstupefactus. BH. 11.22.: वीक्षन्ते त्वां विस्मिताश् चै ’व सर्वे· — *C. instr.* विस्मिता नृपसम्पदा· *C. loc.* RAGH. 2.33. 3) superbum fieri. *ATM. c. instr.* MAN. 4.236.: न विस्मयेत तपसा· — *Caus.* विस्मापयामि °ये (v. gr. 521.) obstupefacere. RAGH. 2.33. BHATT. 5. 58.

स्मित v. स्मि·

स्मितपूर्व (*BAH.* ex praec. et पूर्व *n.* prius) risum tanquam prius habens, a risu incipiens. IN. 4.5. H. 2.23.

स्मील् v. श्मील्·

स्मृ 1. *P. A.* स्मरामि, स्मरे 1) meminisse, reminisci, recordari, memorem esse, *c. acc. vel gen.* SA. 4.27.: ना ’नया ’भ्यर्थनायुक्तम् उक्तम् पूर्वं स्मराम्य् अहम्; 5.69.: सर्वं स्मरे; IN. 3.5.: भ्रातॄन् सस्मार; MAH. 1.3005.: समयं स्मरस्व; 4239.: स्मरेः कृच्छ्रेषु माम्; 3.8446.: यस्य स्मरते वासवः; SAK. 126.13.: पुनर् अस्माकं स्मरिष्यति· — *Absol.* MAH. 1.3006.: स्मरन् अपि । अब्रवीन् न स्मरामी ’ति· — *Pass.* MAH. 1.74.: गणेशः स्मर्यताम्· — स्मृत memoratus, vocatus. BH. 17. 20.: तद् दानं सात्त्विकं स्मृतम्; 21.23. MAN. 1.10. 2) desiderare, *c. gen.* R. Schl. II. 70.15.: पुनर् अप्य् अहम् द्रक्ष्यामि यदा मे त्वं स्मरिष्यसि; A. 11. 8.: समयो ऽर्जुन गन्तुन् ते भ्रातरो हि स्मरन्ति ते; R. Schl. II. 30.16. — स्मृत desideratus, amatus. BR. 1.30.: मम तुल्याव् उभौ स्मृतौ (v. स्मर)· — *Caus.* facere ut quis recordetur. MAH. 3.11323.: स्मारितश् चा ’स्मि राघवम्· (स्मृ correptum e स्मर्, v. gr. min. 12.; lat. *MOR*, abjecto *s*, *memor* per redupl., *mos, môr-is*; germ. vet. *smer-zo* m., *smer-za* f. dolor, v. वेदना dolor, proprie quod facit ut quis sciat, sentiat; *smerzan*, anglo-sax. *smeortan* dolere; goth. *mêrja* memoro, nuntio = Caus. स्मारयामि, fortasse *mêl* scriptura tanquam id quod memorat, in memoriam revocat, mutato *r* in *l*; *maurna* moereo; germ. vet. *mâriu* annuntio, manifestum facio, celebro; *mâri* fama, nostrum *Mährchen*; hib. *smuairean* «grief, dejection» = nomini actionis स्मरण; v. Pictet p. 75.; fortasse *smalanach* «sorrowful, grieved» e *smaranach*; fortasse *smuainim* «I think, imagine» e *smuairim*, nisi pertinet ad मन् q. v.; fortasse *muirn* «natural affection, love», *muirne* «fondness, caresses» e *smuirn, smuirne*, v. स्मृ sgf. 2., स्मृत amatus; lith. *uz-mirsz-tu* obliviscor, adjectâ sibilante, sicut in *mirsz-tu* morior, v. मृ; gr. *μέριμνα, μεριμνάω, μέρμερος, μάρ-τυρ*; fortasse ΜΕΛ (*μέλει, μέλομαι* cet.) e ΜΕΡ, nisi pertinet ad मन्.)